

právu čili nic, takže má býti zrušeno. Odklad exekuce je úpravou jen zatímní. Při sporech podle § 35, 36, 37 a 39 čís. 1 ex. ř. má odklad exekuce za účel zabezpečení výkonu rozsudku v případě uplatnění nároku sporem dobývaného a v podstatě je tedy odklad jen prozatímním opatřením. Útraty odkladu hradí tedy zatím povinný, který se ho domáhá, neb osoba třetí, která věci z exekuce vylučuje. (§ 40 cřs a obdoba zásady § 393 ex. ř.). Opravný prostředek, který podal povinný proti nepovolení odkladu, nesměruje proti tomu, zda je exekuce vedena po právu, netýče se věci hlavní, nýbrž prozatímního opatření odkladem. Nelze také seznati, proč by měl vymáhající věřitel definitivně hraditi útraty opravného prostředku povinného proti nepovolení odkladu nebo proti způsobu jeho povolení (bez jistoty), ukáže-li se dodatečně podle výsledku sporu, který byl důvodem odkladu, že spor byl bezdůvodný, ba svévolný a dokonce jen na škodu vymáhajícího věřitele, a vymáhající věřitel ve věci samé, v otázce, zda vedl exekuci po právu, úplně zvítězil a povinný nebo třetí osoba věci z exekuce vylučující podlehl. Není tu při rozhodování o odkladu ani podlehnutí ve věci hlavní ani zavinění vymáhajícího věřitele, za nějž nelze pokládati o sobě již podání rekursu — ani náhody sběhší se v osobě vymáhajícího věřitele, protože on k odkladu nedává podnět. Útraty mezisporu o odklad, při němž se nerozhoduje ve věci hlavní, o důvodnosti exekuce, jest pokládati za všeobecné útraty exekučního řízení. Proto i útraty opravných prostředků povinného při rozhodování o odkladu musí sdíleti osud rozhodnutí ve věci samé, rozhodnutí o tom, zda byla exekuce vedena po právu: nebude-li následkem rozsudku ve sporu zastavena, hradí je dlužník, jinak, bude-li zastavena, po případě vymáhající věřitel. O tom však lze rozhodnouti teprve po skončení sporu při zastavení exekuce nebo při obnovení odložené exekuce, a není tedy správný právní názor, že se o nákladech odkladu neb opravného prostředku povinným ve věci odkladu podaného má rozhodnouti dříve s konečnou platností. Při usnesení o odkladu, ať již jsou to usnesení prvé stolice nebo stolice opravné, není tedy příčiny pokud není rozhodnut spor, jenž k odkladu zavdává podnět, by v usnesení o tom podle § 52 c. ř. s. a § 78 ex. ř. bylo rozhodováno o nákladech opravného prostředku. To zůstane vyhraženo usnesení, které bude následovat po skončeném sporu. Proto nebylo lze zatím rozhodnouti o náhradě nákladů opravného prostředku povinného a bylo rozřešení této otázky ponecháno rozhodování pozdějšímu.

Čís. 10619.

K omezení exekuce podle § 96 ex. ř. se vyžaduje, by zastavené nemovitosti, na které se má exekuce omeziti, poskytovaly věřiteli i po omezení sirotčí jistotu, že vykonatelná pohledávka vymáhajícího věřitele s připočtením pohledávek jí předcházejících bude kryta nejnižším podáním.

V případě § 41, druhý odstavec, ex. ř. není v zákoně stanoveno mě-

řítko pro vypočítání jistoty potřebné k úplnému krytí věřitelovu, nýbrž jest to zůstaveno úvaze a výpočtu soudu.

(Rozh. ze dne 13. března 1931, R I 9/31.)

Dluhující pozůstalost po Arnoštu H-ovi, jakož i hypotekární dlužníci Heřman M. a Gustav R. navrhli, aby exekuce, vedená firmou B. pro pohledávky 123.500 Kč s přísl. a 155.611 Kč s přísl., na nemovitosti zapsané ve vložkách čís. 642, 1310, 1389, 2674, 2888 a 2889 pozemkové knihy A. jednak vnuceným vkladem práva zástavního, jednak nucenou dražbou, byla omezena zrušením obou těchto způsobů exekučních ohledně nemovitostí zapsaných ve vložkách čís. 2888 a 2889 poz. knihy A. a odůvodnili tento návrh tvrzením, že zbývající nemovitosti poskytují vymáhající věřitelce dostatečnou jistotu. Soud první stolice návrhu vyhověl. Rekursní soud ho zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Co se týče omezení exekuce vnuceným zřízením práva zástavního na několika nemovitostech, ustanovuje § 96 ex. ř., že jest přípustné omezení na jednu nebo na několik nemovitostí, vyhovují-li zbývající nemovitosti ještě předpisům o sirotčí jistotě pro vykonatelnou pohledávku věřitelovu, t. j. spadá-li pohledávka po odečtení předcházejících břemen u domů ještě do polovice a u pozemků ještě do dvou třetin odhadní ceny (§ 230 obč. zák.). Ohledně omezení exekuce jiného druhu, tedy exekuce vnucenou dražbou, jest i tuto exekuci podle § 41 druhý odstavec ex. ř. obmeziti, byla-li provedena ve větším objemu, než bylo potřebí k úplnému uspokojení věřitelovu. Exekuční zákon nestanoví nikde měřítko pro vypočítání jistoty potřebné k úplnému krytí věřitelovu, a zůstává to tudíž, an neobsahuje § 41 ex. ř. stejné ustanovení jako § 96 ex. ř., úvaze a výpočtu soudu. Z toho vyplývá k otázce omezení exekuce vnuceným zřízením práva zástavního, že se v § 96 ex. ř. žádá, by zastavené nemovitosti, na které se má exekuce omeziti, poskytovaly věřiteli ještě po obmezení sirotčí jistotu, to jest, by vykonatelná pohledávka vymáhajícího věřitele s připočtením pohledávek jí předcházejících byla kryta nejnižším podáním (§ 151 ex. ř.). Vykonatelné pohledávky vymáhající věřitelky činí 367.928 Kč a jest tudíž zkoumati předně, zda nemovitosti zbývající pro dražbu po navrženém obmezení exekuce poskytují pro tento peníz sirotčí jistotu po rozumu § 96 ex. ř., dále zda vymáhající věřitelka dosáhne jejich dražebním výtěžkem plného uspokojení ve smyslu § 41 druhý odstavec ex. ř. Při tom nebylo ani přihlíženo k daním a k veřejným dávkám, jež mají přednostní pořadí a dojdou uspokojení na prvním místě. Jest míti na zřeteli, že odhadní cena nemovitostí, na něž má býti exekuce obmezena, činí sice 535.605 Kč, že však tato suma jest sice rozhodná v otázce § 96 ex. ř., avšak není rozhodná v otázce § 41 druhý odstavec ex. ř., nýbrž přibližný výtěžek dražební,

ježž jest z opatrnosti též nebrati výše, než nejnižším podáním, které se též zároveň rovná sirotčí jistotě. Nejnižší podání vypočtené v dražebním ediktu podle § 151 ex. ř., činí úhrnem jen 304.203 Kč. Z toho vyplývá, že nemovitosti, zbývající po obmezení exekuce neposkytují vydražitelce jistotu, na niž má nárok podle § 96 ex. ř. (§ 230 obč. zák. srv. § 1374 obč. zák.) a že tudíž návrh na obmezení exekuce vnučeným zřízením zástavního práva není opodstatněn. Tím méně ovšem jest opodstatněno obmezení dražebního řízení podle § 41 druhý odstavec ex. ř., který jest pro věřitele ještě příznivější, an žádá, by bylo zajištěno, že při realisaci zbývajících nemovitostí vymáhající věřitel dojde se svou vykonatelnou pohledávkou úplného uspokojení.

Čís. 10620.

Směnečný zákon ze dne 13. prosince 1927, čís. 1 sb. z. a n. na rok 1928.

Podepsal-li příjemce směnku opatřenou již domiciliátem, jinak však nevyplněnou, nebyl majitel směnky oprávněn změnit napotom svémocně doložku o domiciliátu. Lhostejno, že umístění směnky odporovalo ujednání stran. Příjemce, jenž podepsal směnku před paděláním, jest zavázán podle původního pravého obsahu směnky. Nebyla-li směnka předložena k placení a protestována u domiciliáta, má to v zápětí ztrátu směnečných práv proti příjemci.

(Rozh. ze dne 13. března 1931, Rv I 224/31).

Proti směnečnému platebnímu příkazu namítli žalovaní Jan a Magda Z-ovi 1. zfalšování směnky, poněvadž nepodepsali směnku, na níž byla doložka »splatno u vystavitelů Jana a Magdy Z-ových v Praze«, nýbrž podepsali in bianco směnku, na níž byly uvedeny jejich adresy a domicil směnky »splatno u České banky Union v Praze«; 2. nedostatek protestu, poněvadž směnka byla domicilována u České banky Union v Praze. O b a n i ž š í s o u d y ponechaly směnečný platební příkaz v platnosti.

N e j v y š š í s o u d směnečný platební příkaz zrušil.

D ů v o d y:

Dovolatelé napadají rozsudek odvolacího soudu pro nesprávné právní posouzení věci (čís. 4 § 503 c. ř. s.). Dovolání nelze upřítí oprávnění, neboť odvolací soud neposoudil věc po právní stránce správně, dospěv k úsudku, že nemůže býti řeči o sfalšování směnky. Podle zjištění procesního soudu první stolice, jež nebylo napadeno, podepsali dovolatelé zažalovanou směnku jako akceptanti, když již byla opatřena doložkou »splatno u České banky Union v Praze«, kdežto jinak vyplněna nebyla. Žalobci byli ovšem oprávněni vyplniti směnku, avšak jen potud, pokud ještě nebyla vyplněna, neboť jen potud byla blanko-směnkou, nebyli však oprávněni svémocně, bez souhlasu dovolatelů změnit doložku o